

Iszlai Zoltán
Csodaváró

Akit híven őriz lelkem buzgósága,
Tégedet éltetlek egyetlenem, Márta.
És miközben bízom tartós szerelemben,
Vigyázzon reánk az öröm atyja, Isten.

Segítsen, hogy éljél hosszan tartó nyárban,
Valódi boldogság képzelt otthonában.
S amíg benne vagyunk, gondoljunk előre,
Egy magát építő, szorgos jövőndőre.

Így szeressünk élni, s hogy milyenek vagyunk:
Teljes bátorsággal mutassa az utunk.
Kedvet ne veszítsünk, ne borongjunk zordul –
Időnk titkos terve akármerre fordul.

Mi legyünk erős vár, s mind, aki reánk néz
Tudhassa, hogy van még előttünk jobbik rész,
Amely nehéz, s mégis a magasba emel,
Össze nem hasonlíthatóan semmivel.

Egyszóval kívánjunk természetes csodát,
Amire készülni érdemes még tovább.
Találkozni benne úgy legyünk képesek,
Ahogyan töretlen reménységgel lehet.